

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi” ar piesūtišanu:		bez piesūtišanas: (saņemot ekspedīcijā)	
par	Ls	par	Ls
1/2 gadu	22,—	1/2 gadu	18,—
3 mēn.	12,—	1/2 gadu	10,—
1 „	6,—	3 mēn.	5,—
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem	13,—	1 „	1,70
		Par atsevišķu numuru	—,10

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12



oficials laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligat. sludin.)	—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	—,80

194. num. Pirmdien, 1937. g. 30. augustā Divdesmitais gads

Noteikumi par privāto komercinstitūtu likvidēšanu.
Noteikumu papildinājumi par pagastu darbvežu un viņu palīgu pārbaudīšanu.
Aizrādījums skolu priekšniekiem par Zemgales apgabala izstādes apmeklēšanu.
Farmācijas pārvaldes rīkojums.

Zemkopības ministra J. Birznieka Zemgales apgabala izstādes atklāšanas runa.

„Augsti godātie ministru kungi, kameru priekšsēdētāju kungi, augsti godātās damas un kungi!

Šodien mēs jau dzirdējam no Lauksaimniecības kameras priekšsēdētāja, ka tiek atvērti vārti lielajai Zemgales apgabala izstādei. Izstādes ar tik lielu mērogu pie mums ir bijušas jau iepriekšējos gados; viena no lielākām bija pagājušā gadā — Latgales apgabala izstāde Rēzeknē. Bet salīdzinājumā starp Latgales izstādi Rēzeknē un Zemgales izstādi Jelgavā mēs redzam, ka mēs esam atkal gājuši sekmīgi uz priekšu.

Es gribu atskatīties atpakaļ uz laiku starp pagājušā gada Rēzeknes izstādi un tagadējo Jelgavas izstādi. Kas ir bijuši vislielākie darbi, kuŗi pagājušā gadā ir skāruši mūsu lauksaimniecības attīstību un visas mūsu tautsaimniecības uz priekšu iešanu? Viens no lielākajiem darbiem 1937. gadā un jau 1936. gada beigās ir bijusi mūsu kopdarbības lietu kārtošana, sagatavošana jaunai pārejai uz intensīvāku vienotu saimniecisku darbu un uz kopdarbības likuma izstrādāšanu. Kopdarbības likums ir mūsu lauksaimniecībai starp pagājušo un šo izstādi devis to, kas viņu varētu apmierināt arī tad, ja nekas vairāk nebūtu 1937. gadā darīts priekš lauksaimniecības, — un tas ir — vienādās cenas mākslīgiem mēsliem un cementam. Mēs nespējam vēl precīzi aptvert, ko tas ir devis, dos un turpina dot tagad, šodien, mūsu lauksaimniecībai. Vienādās cenas šiem diviem svarīgiem ražošanas līdzekļiem, no kuŗiem viens domāts ražu celšanai, otrs lauku būvniecībai, — tās patiesi ir mūsu lauksaimniecībā un visas zemes kopdarbībā atvērušas jaunu skatu, jaunu mudinājumu uz vēl lielākiem sasniegumiem. Kad mēs dažus gadus atpakaļ runājām par šo jautājumu, tas likās ne tikai neiespējams, bet par to mēs runājām kā par utopiju. Šodien šī lieta ir pilnīgi realizēta, un tamdēļ mēs, šim jautājumam pieskaroties, nevaram tam pieiet kā pie ikdienas notikuma. Šis ir ļoti svarīgs apstākļi visas mūsu lauksaimniecības ražošanas celšanā un saimnieciskā nostiprinājumā vispār.

Blakus šim svarīgam kopdarbības sasniegumam mums ir jāpiemin viens likums, kas mūsu lauksaimniecībā, mūsu lauku saimnieciskā dzīvē un reizē ar to arī lauku garīgā dzīvē — mēs varam teikt: mūsu valsts politiskā dzīvē — ir ievējis jaunu pamudinājumu lauksaimniekiem uz vēl lielāku savu pienākumu pildīšanu. Tās ir ģimenes piemaksas laukstrādniekiem. Arī šis likums ir nācis laikā starp Rēzeknes un Jelgavas izstādi, un arī šis likums ar savu dziļo ietekmi uz mūsu saimniecisko, garīgo un politisko dzīvi ir vēl pārāk jauns, lai mēs pilnīgi spētu saprast to lielo tautsaimniecisko un politisko nozīmi.

Pagājušā gadā ir atkal par jaunu lauksaimniecības ražojumiem pasākta labāka atmaksāšanās. Šī gada pavasarī mēs varējām nosaukt 18 lauksaimniecības ražojumus, kuŗiem valdība ir garantējusi un nodrošinājusi tirgu. Tagad mēs varam pieskaitīt vēl 2 ražojumus klāt, un kopā tagad šīnī brīdī jau 20 lauksaimniecības ražojumiem ir noteiktas cenas. Šīs cenas ir ne tikai noteiktas un palikušas savā agrākā līmenī, bet tās ir pagājušas mazliet uz augšu, tā dodot lauksaimniekiem iespēju izlīdzināt izdevumus, kas kaut nelielā apmērā, bet tomēr ir pieauguši

dažiem lauksaimniecības ražošanas līdzekļiem. Mēs esam dzirdējuši starp mūsu patērētājiem bažas, ka dzīves dārdzība zīmējoties uz lauksaimniecības ražojumiem paliek jūtāmāka. Ja pirmajā acūmirklī pieiet šim jautājumam klāt un salīdzina cenu absolūtos skaitļos, tad tas tā arī izliekas. Bet vai lauksaimniecības ražojumu cenas nav atguvušas atpakaļ savu agrāko stāvokli, kāds tam bija mums pazīstamās krīzes sākumā 1931. gadā? Mēs tagad pamazām un droši ejam uz lauksaimniecības ienākumu nostabilizēšanu, kuŗi atbilstu arī lauksaimniecībā tagad valdošiem izdevumiem.

Lauksaimniecībā 1936. un sevišķi 1937. gadā ir bijis sajūtams darba roku trūkums, jo ir izbeigusies galīgi viena ļoti nesaimnieciska un arī politiski smaga parādība — bezdarbs pilsētās, un nu jau pilsētas ne tikai vairs nedod darba rokas uz laukiem, bet iestāties vecais evolūcijas veids, kāds ir bijis jau no seniem laikiem mums pazīstams — kad pilsētu darbu pilda no laukiem aizņemtie cilvēki. Mēs arī tagad jau diezgan daudzos gadījumos novērojam, ka pilsētās valdošā straujā būvniecība, ka tur valdošais fabriku intensīvais darbs nevienu strādnieku vairs darba sezonās nespēj dot laukiem, bet daudzā darba veikšanai viņi patsētās ne tikai vienkārša darba strādniekus, bet arī amatniekus, kas ir agrāk laukos darījuši daudzus būvniecības darbus. Tamdēļ mums tagad ir atvēries jauns ceļš, jauni pienākumi — turpat uz laukiem sagatavot darba rokas, laukos nepieciešamo amatniecības darbu veikšanai. Tamdēļ arī 1937. g. vairāk par citiem gadiem ir darījis lauku darbu atvieglšanā ar mašīnu pielietošanu. Mēs tagad no vārdiem jau daudzās nozarēs pārejam uz darbiem. Mēs pie mūsu darba atvieglšanas šogad esam pielietojuši un pielietojam mašīnas, kuŗas iepriekšējos gados mēs nemaz neredzējām savos tīrumos. Piemēram, uz vienas rokas pirkstiem varējām saskaitīt Latvijā darbojošos kūlīšu sējējus. Tagad šī mašīna jau daudzās vietās ar labiem panākumiem veic savu uzdevumu. Bez šīs mašīnas mēs redzam laukos daudzus mehāniskos dzinējus. Traktoru skaits gada laikā pavairojies par vairākiem simtiem, un šie traktori nav vairs tikai pārrunu priekšsmets, un par tiem nesaka neviens, ka šī mašīna vairāk troksnī kā labuma dara — traktori šodien patiesi pilda savu pienākumu, un lauksaimnieki ir ar tiem apmierināti. Visus smāgākos jaunu zemju ielabošanas darbus šodien veic traktori, un veic tā, ka lauksaimnieki ar katru dienu vairāk pieprasa pēc viņiem gan darba vietās, gan no saviem kaimiņiem, gan arī paši atsevišķie lauksaimnieki cenšas tos iegādāties, lai varētu stāties pie savas saimniecības zemes uzlabošanas vai arī jaunu zemju platību iestrādāšanas. Tamdēļ arī valdība šogad ar savu diezgan lielo un jūtamo materiālo atbalstu ir varējusi uzturēt mūsu zemē mašīnu cenas tādas, kādas tās bija 1936. gada sākumā, neraugoties uz to, ka metāla cenas pasaulē bija ārkārtīgi strauji cēlušās. Pie mums mašīnu pielietošana sekmīgi iet plašumā, bet tomēr vēl ne tik ātri, kā varētu vēlēties. Te, protams, nav vainojamas pašas mašīnas, bet gan nemācēšana ar mašīnām apieties. Daudzas mašīnas pie mums nav laidošas dzīfās saknes tamdēļ, ka maz ir bijis cilvēku, kas mācējuši ar tām apieties. Tagad lauksaimniecības skolās vienā no galvenām vietām esam ierādījuši mācībai

par mašīnu nodarbināšanu un mašīnu pareizu izpratni. Mums visiem ir jāzin un jāsaprot, ka neviena mašīna un neviens mehāniskais spēks nespēs cilvēkiem palīdzēt veikt viņu pienākumus, un visa šī izstāde ar saviem labajiem un cēlajiem demonstrējumiem nekā nesasnies, — ja cilvēki nemācēs un nemācīsies ar mašīnām apieties un pareizi tās pielietot. Tādēļ arī šai izstādei, tāpat kā visām citām šāda veida izstādēm, ir piešķirama liela nozīme, jo šais izstādēs ir iespējams visiem, kam ir nopietna griba, mācīties un redzēt to, kas ir vajadzīgs pie mašīnu lietošanas, un tad iegūtās zināšanas lietī darbā likt.

Ja mēs šodien iepazīsimies kaut tikai īsumā ar šo izstādi, tad mums būs skaidrs, ka šī izstāde patiesi ne tikai aiz reklamas, bet pēc sava visdziļākā satura ir nopietns mūsu tautsaimniecības demonstrējums. Vēl vairāk priecīgi mēs varam būt par to, ka šī izstāde nav mākslīgi radīts sasniegumu demonstrējums. Šī izstāde rāda tikai to, ko patiesībā mūsu dzīvē redzam, ko redzam mūsu lauku mājās, ko redzam mūsu lielajos pasākumos, vai tie ir uz laukiem vai pilsētās, darbnīcās vai fabrikās. Šī izstāde ir mūsu sasniegumu kopsavilkums vienā apgabalā. Un tas patiesi mūs var priecināt, ka mēs esam atkal par jaunu pagājušā gadā redzami uz priekšu gājuši.

Izstādes ir svarīgs tautsaimniecības apstākļi. Izstādes, ko rīko pie mums tagad Latvijas lauksaimniecības kamera — lauksaimniecības rūpniecības izstādes — ir svarīgi tautsaimniecības iestādījumi. Šis nav vietas, kur cilvēki sanāk tikai, lai satiktos, aprunātos un papriecātos, bet šīs izstādes pie mums tiek rīkotas, lai tās mācītu visus tos, kas šeit nāk un kam ir griba kaut ko no jauna klāt mācīties. Tā mēs uz izstādēm skatāmies, un arī turpmāk uz tām tā jāskatās, jo tikai tad izstādes atmaksā tos pūliņus, ko viņu rīkošanā pieliek gan valsts, gan sabiedrības, un visvairāk — izstāžu rīkotāji — šīnī gadījumā Latvijas lauksaimniecības kameras.

Mums ir jābūvējam ikvienam tani vietā, kur mēs esam darbā nolikti — vai tā būtu lauku saimniecība, vai tā būtu fabrika, iestāde vai darbnīca — izvēlēties pareizus darba rīkus un pareizus darba paņēmienus un ar tiem tad labus panākumus gūt. Un visvairāk tas ir vajadzīgs mūsu lauksaimniecībā, kuŗa sastāv no vairāk kā 250.000 atsevišķiem uzņēmumiem. Mēs varam gan jau tūkstošos skaitīt tās saimniecības, kas ir jau ar augstiem sasniegumiem, bet mēs nebūtu pareizi sapratuši savu tautsaimniecību, ja mēs teiktu, ka mēs caurmērā stāvam jau uz augsta sasniegumu līmeņa. Mums ir saimniecības, kur ražas sniedzas vairāk desmitos pudu no pūrvietas. Mums ir saimniecības, kas arī šogad, ne pārāk izdevīgos klimatiskos apstākļos, ir ievākušas 70, 80 un pat vairāk pudus rudzu vai kviešu no pūrvietas. Bet tai pašā laikā mums ir saimniecības, kuŗas no šīs pūrvietas kuļ tikai nedaudz vairāk par 10 pudiem, un dažos gadījumos pat zem 10 pudiem. Šeit mūsu lauksaimniecībā ir ļoti liela starpība starp dažādiem apgabaliem, un tamdēļ arī mūsu lauksaimniecības caurmēra ražas mūs vēl nevar apmierināt. Šai sakarībā es vēlētos, lai šī izstāde būtu tā, kas iezvanītu mūsu tautsaimniecībā nevis dziļanos pēc atsevišķiem rekordiem, bet lai viņa padarītu mūsu tautsaimniecību tādu, kas visiem varētu rādīt iepriecinošus caurmēra skaitļus. Mana pārliecība ir, ka mēs ar katru dienu arī šīnī virzienā ejam.

1936. gadā valdība uzdeva Zemkopības ministrijai noskaidrot, kā pa atsevišķiem apgabaliem mūsu zemē sadalās tā labvēlība, tās tautsaimnieciskais atbalsts, ko valsts sagādā ar dažādiem tirgus kārtotāšanas likumiem mūsu lauksaimniecībai,

un vai šī labvēlība pēc iespējas vienlīdzīgi iziet visā mūsu zemē. Mēs šos skaitļus šogad sakopojām. Tie tika jau minēti lielajā Zemnieku dienā Rīgā, bet es gribu vēl arī šodien tos pieminēt un pateikt, ka tie ienākumi, ko valsts ar savu tirgus kārtotāšanu lauksaimniekiem sagādā, tomēr nesadalās visā zemē tik vienlīdzīgi, kā to valsts varētu vēlēties un vēlas. Mēs redzam, ka uz vienu cilvēku starpība šeit ir ārkārtīgi liela dažādos apriņķos. Reizēm šo starpību varētu skaitļos izteikt kā vienu pret desmit. Ja vienā apriņķī no šīm tirgus kārtotāšanas sumām lauksaimnieks saņem 160 latus, tad otrā apriņķī tikai nedaudz vairāk par 20 latiem. Tamdēļ mūsu pienākums ir, un mēs jau pie tā strādājam un strādāsim arī uz priekšu, lai atrastu līdzekļus un veidus, kā dot iespēju saņemt no šī atbalsta vairāk arī tiem, kas tagad saņem tikai vienu septīto vai vienu astoto daļu. Pie tam mēs nekādos apstākļos nedomājam un negribam, lai tam, kas tagad saņem lielāku atbalsta sumu, šī suma kādreiz samazinātos; mēs tikai gribam pievilkt augstākam līmenim klāt tos, kas tagad saņem mazāk. Tas ir viens no galveniem mūsu lauksaimniecības uzdevumiem. Es domāju un esmu pārliecināts, ka šī izstāde mums palīdzēs to sasniegt.

Valdība ar savu administratīvo rīcību nekad nespēs pacelt vienu vai otru apriņķa, pagasta vai atsevišķas saimniecības ienākumus, ja pirmām un galvenām kārtām paša saimnieka nevaldīs neatlaidīga dzīva sasniegt augstāku stāvokli. Mēs varam gan pamācīt, kā no smilts zemes arī var dabūt labas ražas. Mēs jau lasām laikrakstos un dzirdam priekšlasījumus, ka Lauksaimniecības kamera specialais kadrs mācītu agronomu meklēt līdzekļus, kā vājas un smilšainās zemes padarītu par auglīgām. Zinātne ir devusi līdzekļus un mācījusi mūs, kā to var sasniegt. Tam ir tikai neatlaidīgi jāseko. Ir jābūt gribai, un tad pamazām — zināms, ne jau vienā vai divos gados, bet ar laiku tomēr tas būs panākams. Ir jāizvēlas tikai pareizi līdzekļi un paņēmieni, un tad panākumi būs droši.

Bez tīrās lauku uzlabošanas mūsu lauksaimniecībā ir jāpanāk uzlabojumi arī daudzos citos ražošanas nozaros. Lai pieminam tikai lopkopību, kas lauksaimnieku ienākumos ieņem galveno posteni — gan absolūto lauksaimniecību ienākumu aprēķināšanā, gan arī tīros naudas ienākumos. No lopkopības ienāk vairāk kā 53%. Likts, ka mēs ar mūsu lopkopību varētu būt apmierināti, bet tas nepavisam tā nav, jo arī lopkopībā ir atkal atsevišķas saimniecības, atsevišķas pārraudzības biedrības, kas mūs pilnīgi apmierina un kuŗu sasniegumi jau dod iespēju uz mūsu lopkopību raudzīties kā uz īenesīgu lauksaimniecības nozari; bet ne visur tā ir. Tikai neliels procents lauksaimniecību ir apvienotas pārraudzības biedrībās, un tani pašā laikā mēs redzam ne tikai desmitus tūkstošus, bet ap 150.000 lauksaimniekus, kas skatās uz šo tautsaimniecības iestādījumu kā uz pilnīgi lieku un nevajadzīgu. Mēs esam meklējuši un meklēsim arī uz priekšu līdzekļus, kā lauksaimniekos šo maldīgo uzskatu izklīdināt, kā likt viņiem saprast, ka bez lopkopības pārraudzības biedrībām nav un nebūs iespējama racionala un īenesīga lopkopība. Bet ne tik ātri laikā tas ir iespējams. Un ja mēs pamatoti skatāmies pakā, kamdēļ viens vai otrs lauksaimnieks, vai pagasts, vai vesels apriņķis un apgabals ir palicis atpakaļ, tad vainojami te ir lielā mērā pašu lauksaimnieku zemē ienākumi un rociņas trūkums. Valdība ir sapratusi, ka nav iespējams ar administratīviem varas līdzekļiem ne ko šeit darīt. Šeit ir jārada tādi apstākļi, kas dotu iespēju patiesi katram pieslieties šim jaunam, labam un vēlamam pasākumam. Valdība ir radījusi jaunus līdzekļus, kas

lopkopības pārraudzībai jau šī gada otrā pusē un sevišķi nākamās gados pavērs pavisam jaunas iespējas. Te ir likums, uz kuŗa pamata ir nodibināta „**Ādu un vilnas centrāle**”. No šīs tirdzniecības lauksaimnieki lopkopības veicināšanai saņems ļoti lielus un redzamus līdzekļus, un jau šīs dienas Lauksaimniecības kamera saņems dažus simttūkstošus latus, gadā šī summa sniegsies tuvu pie viena miljona latu, un ar šīs summas palīdzību būs iespējams mūsu lopkopības pārraudzības, pareizāk sakot — mūsu lopkopības pacelšanas darbu pareizi un patiesi paliekoši ievadīt. Tas mums dod pārliecību, ka mēs savā tautsaimnieciskā attīstībā esam nosprauduši ceļus, pa kuŗiem mēs droši varam iet uz priekšu.

Jau 1936. gadā mūsu tautas vadonis Valsts un Ministru Prezidents lielajā Zemnieku dienā, kuŗas atklāšana notika Nacionālā operā, pateica, ka Latvijas lauksaimniecībai ir atgriezta par jaunu atpakaļ iespēja celt ražas un nav vairs ierobežota ražošanas, kā tas bija vajadzīgs smagās krīzes gados, kad mums bija sadrumstalota politika un tautsaimniecība, kas nespēja krīzei turēties pretim un tādēļ arī nespēja dot mūsu lauksaimniecībai iespēju attīstīt savu ražošanu. 1936. gada Zemnieku diena Rīgā šo veco likumu, kas lauksaimniecības ražošanai deva stingrus un noteiktus ierobežojumus, apgāza, un šodien mūsu lauksaimniecībā strādājošo strādnieku, agronomu, lopkopju un visu citu lauksaimniecības darbinieku pienākums ir celt ražošanu visās lauksaimniecības nozarēs — gan tīrumos, gan kūtīs. Mums nav vajadzīgs šeit nekāds ierobežojums, jo valdības tirgus kārtošana, valdības šai vajadzībai atvēlētie līdzekļi un noslēgtie līgumi ar ārzemēm mums dod iespēju atvēlēt lauksaimniecībai pilnīgu ražas celšanas saimniecību. Ražas celšana ir šī brīdī un šī laikā ne tikai vēlama, bet tā ir nepieciešama, un ikviens lauksaimnieks, kas patiesi nopietni pie šī jautājuma pieies, redzēs, ka nevar apmierināties ar to ražu, kas bija pagājušā gadā, bet jāiegūst stāvoklis, kas dod iespēju ražas, ja nu ne uz reizi dubultot, tad katrā ziņā pacelt par dažiem desmit procentiem. Tā ir nepieciešamība, uz kuŗu tagad aicina kopīgā valsts tautsaimniecība. Tirgi, kuŗi vajadzīgi savu ražojumu novietojšanai arī ārpus Latvijas, ir pašreiz labvēlīgāki kā jēkad pēdējos gados. Tamdēļ lauksaimniecībai ir jāsteidzas šos apstākļus izmantot. Nevienš nedrīkst lolot sevi cerību, ka uz visiem laikiem ārējā tirdzniecībā ir iestājies tikai uz augšu iešanas stāvoklis; tas var atkārt kādreiz pasliktināties. Bet mēs nebūtu savu pienākumu pareizi sapratuši, ja mēs tagad nepaaugstinātu savu ražošanu tikai aiz bailēm no tā, ka tirdzniecības stāvoklis varētu atkal kādreiz pasliktināties.

Šī izstāde mūs atkal par jaunu pamudina uz intensīvāku un aktīvāku ražu celšanu lauku saimniecībās, gan tīrumos, gan kūtīs, gan arī visās citās nozarēs. Visās mūsu lauku sētās pagājušā gadā ir valdījis intensīvs darbs un darba mīlestība, un no tā tad nu ir izaugusi šī izstāde, kas pārsniedz visas iepriekšējās izstādes, kādas latvieši uz savas zemes ir jēkad redzējuši. Šī izstāde, patiesi, ir mūsu tautsaimniecības lepnums. Ar to var lepoties ikviens pilsonis, un ar to var lepoties pati valsts. Bet es vēlreiz gribu pastrīpot, ka šī izstāde nenošķir no mūsu dzīves — viņa ir tikai kopija no mūsu tautsaimniecības, un tamdēļ arī mūsu prieks par šo izstādi ir tik liels.

Blakus lielajam ražu celšanas darbam nostājas viens smags jautājums, par kuŗu mēs vienmēr esam bijuši nomodā. Tas ir darba roku jautājums. Šī jautājuma kārtošana ir iespējama ļoti daudzos un dažādos veidos. Mēs par vislabāko līdzekli un palīgu, kas mums palīdzēs šo jautājumu atrisināt, esam izvēlējušies mašīnas. Mēs nedrīkstam dibināt savu saimniecību un savu ražu celšanu uz tā, ka daži tūkstoši kaimiņvalstu strādnieki atbrauc mums palīdzēt. Mums ir nepieciešamas mašīnas un labierīcības, sākot jau ar mūsu dzīvojamo ēku, kur norit saimniecības darbs no agra rīta līdz vēlam vakaram. Labierīcību laukos mums vēl nav tik daudz, kā mēs to vēlētos. Bet ka šo labierīcību ar katru gadu rodas vairāk, ka ar katru gadu no mūsu lauku sieviešu pleciem tiek noņemtas lielas un smagas darba nastas, — tas mums visiem ir skaidrs, un to ikviens saimnieks un ikviens saimniece redzēs arī šī izstādē. Te tiks parādīts, ka patiesi mēs varam atvieglot savus darbus lauku mājās. Lauku labierīcības nedrīkst būt vienīgi sarunu

priekšmets — tā ir nepieciešamība, pēc kā mums ir jādzēnas. Mūsu lauku labierīcības savā kopsavilkumā dod diezgan iepriecinošu ainu, kaut gan atsevišķos novados un atsevišķās vietās apstākļi ir dažādi: vietām labāki, vietām sliktāki. Te vēl būs veicams liels darbs.

Es sacīju, ka mašīnas bieži vien neveic to, ko no tām gaida un prieks kā tās ir pirktas, tamdēļ ka ar tām nemāk āprieties ne tikai pats saimnieks un viņa tuvākie palīgi, bet pat tie, kam ir uzlikts par pienākumu instruēt un mācīt lauksaimniekus. Turpmāk te notiks daudz rūpīgāka sagatavošana. Lauku mājās mums ir ierīkoti daudzi labi ūdensvadi, bet bieži vien viņi izbeidz savu labo un svētīgo darbu tamdēļ, ka radies viens otrs trūkums: sabojāta viena otra daļa, un saimnieks nav spējīgs izsaukt meistarū no Rīgas vai Jelgavas vai citas pilsētas, bet pats neprot izlabot, tā ka šo darba rīku kalpināšana apstājas uz nedēļām un mēnešiem. Es gribu te godam minēt Amatniecības kameru, kas ir iesākusi domāt par jaunu amatnieku sagatavošanu ne tikai pilsētās, bet arī uz laukiem, — amatnieku, kas mācētu ne tikai ratus taisīt un zirgus kalt, bet bez šiem darbiem mācētu arī jaunus darbus, kas nepieciešami mūsu lauku labierīcību izveidošanā. Mums ir vajadzīgi vispusīgi sagatavoti gan amatniekus, gan agronomus, instruktorus un inženierus, kas strādā pie lauksaimniecības labierīcību darba, tāpat arī pašus laukstrādniekus un sevišķi saimniekus, lai viņi varētu novērst dažādos trūkumus mašīnās un citās labierīcībās, ja tādi gadītos. Šī izstāde to visu māca.

Bet šai izstādei ir arī otra puse. Šī izstāde rāda ne tikai mūsu saimniecisko dzīvi, bet tā māca un mācīs arī mūsu pilsoņu pienākumus sabiedriskā, politiskā un valsts dzīvē. Nav nevienas kārtīgas lauku mājas, nav neviena kārtīga lauku saimnieka, kas apmierinātos tikai ar to darba daļu, kas vajadzīga viņam vai viņa ģimenei vai viņa mājai. Mēs par labu saimnieku uzskatām tikai to, kas blakus saviem mājas darba pienākumiem padomā arī par savu kaimiņu, padomā par to pagastu, kuŗā viņš dzīvo, un domā dienu un nakti arī par savu valsti. Tā tad blakus saimnieciskiem darbiniekiem mūsu lauku mājās aug, ir auguši un aug arī uz priekšu sabiedriski, politiski un valsts darbinieki. Tamdēļ pareizi darijuši arī šīs izstādes rīkotāji, ja viņi bez mūsu saimnieciskās dzīves sasniegumiem šai izstādē rāda arī mūsu sabiedrisko un kultūrolo dzīvi. Šīs jaunās izstādes pilis un mājas mēs šai ziņā varēsim daudz mācīties, un varēs mācīties visi tie tūkstoši un desmiti un simti tūkstoši, kas šeit atplūdis uz šo vietu. Aizbraukuši atpakaļ savās mājās, viņi varēs atkal ne tikai paši garīgi stiprāki iet savā darbā, bet viņi varēs arī savus kaimiņus, kuŗi sava darba dēļ nevarēja atrauties un šeit atbraukt, pamācīt, kas ir viņu pilsoņu pienākums. Jo blakus mūsu saimnieciskajai dzīvei un tās pienākumiem ir vēl viens cits pienākums mums, latviešiem, no jauna pienācis klāt: nomodā būt par savu valsti, un sevišķi tagad — par mūsu latvisko Latviju, mūsu vadona vadīto Latviju. Šī latviskā Latvija varēs stipra būt tikai tad, kad patiesi katra Latvijas pilsoņa sirdī, un sevišķi lauku saimnieku sirdīs būs šī atziņa. Saimnieki paši ir vadoni savās mājās un visas dzīves kārtotāji uz vietas. Latviešu ģimenes ir izaugušas savās lauku mājās. Kur ir labi saimnieki un vadītāji bijuši, tur arī ir nākuši pilsoņi valstij un sabiedrībai visās dzīves nozarēs. Arī uz priekšu mēs, saimnieciskie darbinieki, esam vienmēr gatavi kalpot tiem sabiedriskiem darbiniekiem, kas karto mūsu garīgās lietas, tās lietas, kas stāv pāri ikdienai, pāri šīs dienas un rītdienas darbam.

Mums ir jāvēlas stipri lauksaimnieki, cieti lauksaimnieki, kas neizbēstas ne no kādām grūtībām, ar kuŗām katru dienu lauksaimniekiem nākas cīnīties. Mēs redzējam šogad, ka nepietiekošu nokrišņu daudzums radīja lielas bažas un satraukumu mūsu valsts vienā otrā novadā un apriņķī. Vēlāk mēs redzējam, ka sausuma periods, kas nebija ļāvis lauku ražām pietiekoši attīstīties, mainījās ar mitrumu, kas draudēja atkal ar lielu postu. Tani reizē mēs redzējam, ka dažos novados pašvaldību darbinieki mīrināja lauksaimniekus. Tāpat bija saimnieki, kas paši vai nu biedrību vai kopdarbības iestāžu priekšgalā stāvēdami, mācēja nomierināt tos, kas bija vairāk cietuši no neražas. Bet tani pašā laikā bija arī pašvaldības, kas pirmās taisīja troksni un apbēra valsts iestādes briesmu signāliem, ka visas šīs saimniecības jā-

ieskaita dabas katastrofas cietušās. Darbiniekiem ir jābūt aukstasinīgākiem. Mēs nebūtu labi saimnieki savās saimniecībās, ja mēs nesaprastu reiz par visām reizēm, ka mums pieder ne tikai labā daļa, ko mums daba, valsts un mēs paši sev dodam, — bet ka mums piederas panest arī to smaguma daļu, kas uz mums gulstas. Mēs nekad nevarēsim panest visas šīs grūtības, ja mums nebūs tā garīgā spēka un stipruma, kas vajadzīgs labiem valsts pilsoņiem un saimniekiem. Un arī to mums māca šī izstāde, un ir mācījušas jau divas iepriekšējās izstādes, kaut arī mazākos apmēros. Tamdēļ man ir prieks, un es to varu visu lauksaimnieku vārdā izteikt, ka mums ir iespējams patiesi sevi ne tikai saimnieciski, bet arī garīgi un kulturāli nostiprināt un izglīt.

Jaunās lauksaimniecības biedrības, kas šogad pārkļāvis visu mūsu zemi, tās būs un tām jābūt par tiem balstiem un tām klinēm, kas lauksaimniekiem palīdzēs ne tikai viņu saimniecību ienākumus, bet arī viņu garīgo stiprumu pacelt, jo šis garīgais stiprums ir mūsu jauno lauksaimniecības biedrību liela un svarīga daļa. Mūsu ceļš, runājot par lauksaimniecības turpmākiem uzdevumiem, ir tāpat kā notecējušos 2—3 gados tikai attīstības un uz priekšu iešanas ceļš. Mums nav cita ceļa, un mums nav jāapstājas. Mēs tālu vēl esam no tā laika, kad mēs varēsim apstāties un pateikt, ka mēs esam sasnieguši tagad kaļģalus un nav vairs ko darīt. Arī tiem saimniekiem, kuŗiem dabas apstākļi un zemes labums dod jau lielus ienākumus, nav tiesības turēt rokas klēpi un domāt, ka viņi visu padarījuši. Ja arī tīrumā ir padarīts, tad jāapskatās vēl kūtī, vai arī tur viss kārtībā. Tur, kur zeme ir mazāk auglīga, darāms vienmēr būs daudz vairāk, rūpes būs lielākas un dzīve smagāka, bet arī tur nedrīkst pagurt. Lauksaimniecības kamera un Zemkopības ministrija uz priekšu taisni galveno vērību piegriezīs tam, lai ietu palīgā tām saimniecībām, kas nespēs pašas saviem līdzekļiem uz augšu tikt, ja vien patiesībā izrādīsies, ka šajās saimniecībās būs prasība un neatlaidīga dzīva iet uz priekšu.

Mūsu turpmākam darbam ir jāizpaužas vispārējās mūsu lauku labklājības pacelšanā un lauksaimniecības ienākumu vairošanā. Es varu un gribu pateikt, ka lauku ienākumu celšanai tagad ir jānotiek ar ražas celšanu, bet nevis

tikai ar cenu pacelšanu, kaut gan arī cenas šogad lauksaimniecības ražojumiem ir augstākas un tās var, raugoties no tirgus apstākļiem, iet vēl uz augšu. Bet galvenā kārtā uz augšu ir jāiet ar veco likumu, kuŗu mūsu lauksaimnieki pazīst jau no 90. gadiem — ka ražas celšana ir arī lauksaimniecības celšana. Lielāku ienākumu iegūšana ir vajadzīga lauksaimniecībā taisni priekš tam, lai mēs varētu ievest tās labierīcības darba atvieglšanai, kas ir tik nepieciešamas un nes tik lielu svētību. Tas ir visiem saprotams, ka te vajadzīgi ir līdzekļi, un tie ir jāiegūst no paaugstinātas ražošanas.

Mēs, lauksaimniecības darbinieki, varam šodien lepnī priecīgi būt uz to, ka mūsu darbu saprot, un ne tikai vienmēr ir sapratis, bet arī atbalstījis visdziļāk un ar visredzamākiem līdzekļiem mūsu Valsts un Ministru Prezidents. Mēs redzam arī, ka visās mūsu dzīves nozarēs, vai tas ir mūsu valsts iestādes, ministrijās un to iestādes, fabrikās vai rūpniecības un tirdzniecības iestādes — tur visos darbiniekos valda pareiza pārliecība un uzskats, kas grib, lai lauksaimniecība ietu uz priekšu, lai lauksaimniecība pie mums būtu ziedoša un stipra. Visi saprot tagad, ka bez ziedošas lauksaimniecības, bez kuplām druvmām un ienesīgas lopkopības nebūs bagāta Latvijas tautsaimniecība, nebūs bagātu, labi strādājošu darbinieku, un labu, uz augšu ejošu fabriku. To saprot visi mūsu tautsaimniecības darbinieki, lai kur viņi strādātu. Šis atbalsts lauksaimniekiem un lauksaimniecības darbiniekiem ir ārkārtīgi vērtīgs, jo lauksaimniecības nostiprināšanās ir vajadzīga un nepieciešama visai tautai, un no tās ir atkarīga visa mūsu tālākā labklājība. Šis atbalsts lai jums un mums visiem dod jaunus spēkus pēc šīs izstādes līdz nākošai izstādei, — kuŗa būs pēc lielāka starplaika nekā starp Rēzeknes un Jelgavas izstādi, — atkal gūt jaunus panākumus, uz kuŗiem var lepnī būt ne tikai mūsu atsevišķi saimnieki, atsevišķi pagasti un apriņķi vai apgabali, bet uz kuŗiem lepna var būt visa mūsu valsts un visa mūsu tautsaimniecība, un ar kuŗiem apmierināts var būt arī viņas augstākais vadītājs — mūsu Valsts Prezidents.

Paliksim apņēmībā un pašāvilībā, ka mēs strādāsim pie mūsu ražas caurmēra pacelšanas visos mūsu lauksaimniecības nozarumos, un tad mēs arī gūsim panākumus un ar to palīdzēsim mūsu tautsaimniecībai, mūsu valstij, mūsu Latvijai.

Dievs, svētī Latviju!

LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Noteikumi par privāto komercinstitūtu likvidēšanu.

(Izdoti uz likuma par privāto komercinstitūtu likvidēšanu, kas izslud. „Valdības Vēstneša” 1937. g. 169. num. pamata.)

1. Liepājas augstākās izglītības veicināšanas biedrības Liepājas komercinstitūtam jāizbeidz darbība 1937. g. 31. augustā.

2. Šo noteikumu pirmā (1.) pantā minētā institūta studentiem un brīvklusitājiem atļauts turpināt izglītību Augstākās tirdzniecības izglītības veicināšanas biedrības Rīgas komercinstitūta vai Augstākās izglītības veicināšanas biedrības komercinātnu institūta.

3. Augstākās tirdzniecības izglītības veicināšanas biedrības Rīgas komercinstitūtam un Augstākās izglītības veicināšanas biedrības komercinātnu institūtam jāizbeidz darbība 1939. gada 31. jūlijā.

4. Šo noteikumu trešā (3.) pantā norādītiem institūtiem nav atļauts uzņemt ar 1937./38. mācības gada sākumu jaunus studentus un brīvklusitājus, izņemot Liepājas augstākās izglītības veicināšanas biedrības Liepājas komercinstitūta bijušos audzēkņus.

5. Augstākās tirdzniecības izglītības veicināšanas biedrības Rīgas komercinstitūtam un Augstākās izglītības veicināšanas biedrības komercinātnu institūtam jāpārkārto mācību plāni un mācību gaita tā, lai dotu saviem studentiem un brīvklusitājiem iespēju noklausīties visus viņu izraudzītās nozares normālā mācību planā paredzētos priekšmetus šai planā norādītos apmēros, turēt attiecīgus pārbaudījumus, piedalīties normālā mācību planā paredzētos praktiskos darbos un semināros, un izstrādāt un aizstāvēt diplomdarbus līdz šo noteikumu 3. pantā norādītam laikam, t. i. 1939. g. 31. jūlijam.

Institūtu pārkārtotie mācību plāni un programmas jāiesniedz Izglītības ministrijai apstiprināšanai līdz 1937. g. 6. septembrim.

6. Pēc attiecīga institūta darbības izbeigšanas institūta arhīvs jānodod 1 mēneša laika Izglītības ministrijai, bet visi valsts, pašvaldību, privatpersonu un privātiestāžu dāvinājumi institūtiem jānodod kādai citai mācības iestādei pēc Izglītības ministra apstiprināta attiecīgās biedrības lēmuma.

Rīgā, 1937. g. 27. augustā. № R-2307.

Izglītības ministrs A. Tentelis.

Skolu depart. direktors K. Ozoliņš.

Noteikumu papildinājumi par pagastu darbežu un viņu palīgu pārbaudīšanu.

Noteikumus par pagastu darbežu un viņu palīgu pārbaudīšanu („Vald. Vēstn.” 1933. g. 102. num.) papildināt ar sekojošu 6. panta piezīmi un 7. panta 2. piezīmi.

6.

Piezīme. Pārbaudījumos nevar piedalīties personas, kuŗām nav pilna 6 kl. pamatskolas izglītība.

7.

2. piezīme. Personām ar no-beigtu augstskolas izglītību tiesību vai tautsaimniecības zinātnēs un kas beigušas pašvaldības tiesību katedru, pagasta darbeža cenu piešķir uz iezniegto dokumentu pamata.

Rīgā, 1937. g. 24. augustā. 95344.

Iekšlietu ministrs V. Gulbis.
Pašvald. depart. direkt. J. Zankevics.

Aizrādījums skolu priekšniekiem par Zemgales apgabala izstādes apmeklēšanu.

Skolu departaments ieteic skolu priekšniekiem sarīkot skolnieku ekskursijas uz Zemgales apgabala izstādi no 1937. g. 28. augusta līdz 7. septembrim.

Rīgā, 1937. g. 27. augustā. A-1724.

Skolu depart. direktors K. Ozoliņš.

Vispār. daļas vadīt. V. Vīgants.

Rikojums.

Pamatojoties uz likumu par starptautisko konvenciju par narkotiskām vielām, likumu par opiju un citu narkotisko vielu ieviešanu, izvešanu un tirgošanu ar tām un likumu par konvenciju narkotisko vielu ražošanas ierobežošanai un izplatīšanas regulēšanai, Farmācijas pārvalde paziņo, ka turpmāk minētās vielas, to sāļus, sinonimus, derivātus un preparātus drīkst ievest un izvest tikai ar Farmācijas pārvaldes katrreizēju atļauju:

- Acetyldihydrocodeinon, Acetyldemetylodihydrothebain (Acedicon), Aethylmorphium muriat, Allaudan, Benzoylmorphium, Cannabinum, Capita Papaveris, Cocainum, Codeinum (methyilmorphium), Codrenin, Dihydrocodeinon (Dicodid), Dihydromorphinon (Dilaudid), Dionin, Egoninum, Dihydroxycodēinon (Eucodal), Fol. Coca, Genomorphin (N-oxymorphinum), Herba Cannab. Indicae, Laudanon, Minopon, Modiskop, Morphium, Narcophin, Omnopon, Opium, Opium concentratum, Pantopon, Partalginum, Pavopin, Benzylmorphinum (Peronin), Dihydromorphin (Paramorfan), Psicain, Spasmolgin, Spasmin, Spasmosan, Thebainum, Trivalin.

Ar šo atcelts 1934. g. 22. februāra rikojuums, kas izslud. „Vald. Vēstn.“ 1934. g. 43. num.

Šis rikojuums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1937. g. 28. augustā. Farmac. pārv. priekšn. N. Rūtenbergs. Farmaceut. nod. vadītājs T. Muktans.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums.

Ar satiksmes ministra rikojuumu, pamatojoties uz Dzelzsceļu likuma 79. panta piezīmi, līdz 31. augustam noteiktais 4 stundu bezmaksas izkraušanas laiks no vagoniem visāda veida kokmateriāliem un malkai Krasta stacijā pagarināts līdz š. g. 17. septembrim, ieskaitot.

Dzelzsceļu galv. direktors K. Bjodnieks. Eksploat. direktors J. Stakle.

Paziņojums par pagastu darbvežu un viņu palīgu pārbaudījumiem.

Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departaments paziņo, ka pagastu darbvežu un viņu palīgu pārbaudījumi sāksies 1937. g. 11. oktobrī, Rīgā.

Pārbaudījumu sākumu un vietu paziņos vēlāk, atkarībā no pieteikušos dalībnieku skaita.

Personām, kas vēlas turēt pārbaudījumu, jāiesniedz līdz š. g. 25. septembrim Pašvaldības departamentam uz komisijas vārdu adresēts „Noteikumos par darbvežu un viņu palīgu pārbaudīšanu“ 6. pantā („Vald. Vēstn.“ 1933. g. 102. num.) paredzētais lūgumraksts ar vajadzīgiem dokumentiem un Latvijas bankas kvīte par pārbaudījumu naudas Ls 20,— iemaksu Iekšlietu ministrijas depozītā № 90.

Pašvaldības un valsts dienestā esošo darbvežu un viņu palīgu lūgumraksti ir brīvi no zīmognodevas uz rikojuuma par zīmognodevu 46. p. 28. punkta pamata, turpretim pārējo personu lūgumraksti un atbildes uz tiem jāpamaksā ar zīmognodevu Ls 1,— par katru loksni.

Aspiranti, kam iepriekšējā pārbaudījumā cenzā piešķiršana atlikta līdz pārbaudījumu izturēšanai atsevišķos priekšmetos, pēc šo pārbaudījumu izturēšanas iegūs pagasta darbveža palīga cenzu. Vēloties iegūt pagasta darbveža cenzu, aspirantiem jātur pārbaudījumi visos priekšmetos, par ko jāatzīmē pieteikšanās lūgumrakstā.

Pārbaudījumu programma dabūjama Pašvaldības departamentā.

Rīgā, 1937. g. 26. augustā. № 95341. Pašvald. depart. direkt. J. Zankevics. Lauku nod. vadītājs J. Ziemānis.

Saldus iec. mirtiesnesis

Izbeidz „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 71. num. izsludināto Jāņa Gatuves meklēšanu.

1937. g. 27. augustā. 316/36. Mirtiesnesis K. Kalniņš. Sekretara v. M. Jansons.

Māksla.

Nacionālā opera.

Vīnes zēnu kora koncerti Nacionālā operā pirmdien, 30., un otrdien, 31. augustā, plkst. 20. Programā 1. vakarā: Rosmeijera dziesmu spēle 1. cēlienā „Viņa Augstība tā teica“, otrā vakarā: Fr. Šuberta komiskā opera „Mājas kašs“. Bez tam katru vakaru vēl koncerta programma Fr. Šuberta, A. Mocarta, J. Brāmsa, J. Štrausa un itaļu vecmeistaru dziesmas. Biļetes operas kasē. Kontrolmarkas neizsniegs.

Trešdien, 1. septembrī, balets „Ilga“. Piedalās viss balets. Diriģents A. Norītis.

Ceturtdien, 2. septembrī, „Traviata“ ar L. Blūmentāli, N. Vasiljevu, V. Stotu u. c. Diriģents J. Kalniņš.

Nacionālās operas baletskolā jaunu audzēkņu pieteikšanās operas birojā ikdienas no plkst. 16 līdz 18. Skolā uzņem bērņus no 8 g. v. Jaundibinātā zēnu grupā var pieteikties 9 līdz 12 gadus veci zēni. Mācību sākums 1. septembrī.

Nacionālais teatris.

Pirmdien, 30. augustā, plkst. 19.30 lētā izrādē „Skolotāja meita“.

Otrdien, 31. augustā, plkst. 19.30 lētā izrādē „Kvēlošā lokā“.

Trešdien, 1. septembrī, plkst. 19.30 sezonas atklāšanā Aspazijas drama „Vaidelote“. Režisors J. Lejiņš, dekorators V. Vasariņš. Derīga abonementa 1. un 5. biļete.

Valsts tipografijā dabūjams

Jaunā Civillikuma apskats

Maksā: brošēts bez piesūtišanas 50 sant. „ ar piesūtišanu 65 „ Valsts tipografija Rīgā, pilī

Dailes teatris.

Pirmdien, 30. augustā, plkst. 19.30 tautas izrādē „Es tevi vairs nepazīstu“.

Otrdien, 31. augustā, plkst. 19.30 „Ak, šie studenti“; parastās pusceņas.

Trešdien, 1. sept., plkst. 19.30 tautas izrādē „Zaļā pļavā“.

Ceturtdien, 2. sept., plkst. 19.30 „Ak, šie studenti“; parastās pusceņas.

KURSI.

Rīgas biržā 1937. gada 30. augustā.

Table with exchange rates for various currencies like American dollars, British pounds, etc.

Table with interest rates for Latvian and foreign banks, and exchange rates for gold and silver.

Redaktors M. Ārons.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628. līdz 1631. un 1710. p. un Civillik. 2451. pantu un Alberta Skujas lūgumu, uzaicina visas personas, kam ir kādi iebildumi pret šajā tiesā 1930. g. 12. augustā izsludināto 1927. g. 18. decembrī mir. Jāņa Skujas, dzim. 1862. g. 14. jūlijā, mājas kārtībā 1927. g. 14. decembrī taisīto testamentu vai kam ir kādas tiesības uz mir. Jāņa Skujas mantojumu vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legatariem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās minētai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas, „Vald. Vēstn.“, norādot, ka tos, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādiem, kas zaudējuši šīs tiesības vai atteikušies no tām.

Rīgā, 1937. g. 26. augustā. Priekšsēd. v. V. Salmiņš. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniec. reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka tirdzniecības reģistra „A“ 167. num. ierakstītā vienpersonīga firtgotāja firma „Jēkabs Martinsons“ ip. Mārtiņš Baizē (Rīgā, Tērbatas ielā 9/11), saskaņā ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 25. augusta lēmumu, tirdzniecības reģistrā dzēsta, tādēļ ka saskaņā ar paziņojumu tās uzņēmumu pārņēmusi „Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrība „Jēkabs Martinsons“ ar firma „Jēkabs Martinsons“ ip. Mārtiņš Baizē“ ar 1937. g. 23. augustu darbību galīgi izbeigus. 181010

Rīgā, 1937. g. 25. augustā. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra nodaļa uz tirdzniecības reģ. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „B“ 453. numurā, pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 23. augusta lēmumu, ierakstīta akciju sabiedrība ar firmu „Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrība „Jēkabs Martinsons““. Sabiedrības sēdekļis Rīgā, Tērbatas ielā 9/11. Sabiedrības mērķi ir: importa, eksporta, tranzīta un vietējā

tirdzniecība ar dažāda veida metaliem, metāla izstrādājumiem un citām precēm uz sava rēķina un komisijā; ierīkot un izmantot attiecīgas rūpniecības iestādes. Sabiedrības pamatkapitāls ir Ls 300.000,—, kas sadalīts 600 akcijās pa Ls 500,— nominalvērtībā katrā.

Valdes locekļi: 1) Eižens Baizē, 2) Aleksandrs Baizē un 3) Elza Rempē, visi ar dzīves vietu Rīgā, Tērbatas ielā 9/11.

Valdes locekļu kandidāte Irmgarde Plūme, dzīvo Smiltēnē, Dārzu ielā 17.

Finansu ministrs apstiprinājis sabiedrības statusus 1937. g. 18. jūnijā un tie iespiesti „Ekonomista“ 1937. g. 15. numurā.

Sabiedrības darbība atklāta 1937. g. 14. augustā.

Vekselus, pilnvaras, līgumus, zemes grāmatas ierakstāmus un citus aktus, kā arī piperasījumus par sab. sumu atpakaļdabūšanu no kreditiestādēm paraksta divi direktori; tekošo rēķinu čekus paraksta viens direktors, kuŗu valde uz to pilnvarojusi; naudas sūtījumu un dokumentu saņemšanu pastā, kā arī visu sarakstīšanos paraksta viens direktors.

Rīgā, 1937. g. 23. augustā. Tirdzn. reģ. tiesn. M. Grundulis. Sekretārs A. Bērziņš.

Liepājas apgabalt. tirdzn. reģ. tiesnesis, pamatojoties uz tirdzn. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniecības reģistrā „A“ 39. num. ierakstītā firma „S. M. Finkelšteins & dēls, silku imports, īpašnieks N. Finkelšteins“ (uzņēmuma atrašanās vieta Liepājā, Jēkaba ielā 16) ar tirdzn. reģ. tiesneša 1937. g. 26. augusta lēmumu tirdzniecības reģistrā dzēsta, jo firmas darbība izbeigta 1936. g. 31. decembrī. 181410

Liepājā, 1937. g. 26. augustā. Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītiņš. Sekretārs v. A. Plūmītis.

Daugavpils apgabalt. I. civilnod., pamatojoties uz Civillik. 36. panta piezīmi, paziņo, ka Antonina un Jānis Butka 1937. g. 4. maijā pie Krāslavas notara Georga Brīviņa ar reģistra 1247. num. ir noslēguši laulības līgumu, kuŗā viņi noslēgtā laulībā ir atcēlušī Civillik. 79. un turpmākos pantos paredzēto laulāto mantas kopību.

Daugavpilī, 1937. g. 24. aug. 22066/37. 2 17932z

Priekšs. b. v. Konst. Ozoliņš. Sekretārs v. K. Purviņš.

Rīgas apgabaltiesas 1. iecirkņa tiesu izpildītājs paziņo, ka 1937. g. 14. septembrī, plkst. 11, Rīgā, Parka ielā 1, 6. dz., pārdos Izraēļa Šteingolda mēbeles u. c., novērtētas par Ls 894,—.

Izīnāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 18195z Rīgā, 1937. g. 27. augustā. Tiesu izp. J. Grīnfelds.

Rīgas apgabalt. 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1937. g. 9. septembrī, plkst. 11, Rīgā, Uniņas ielā 28, 1. dz., pārdos Hugo Velēna mēbeles, novērtētas par Ls 300,—.

Izīnāt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 18196x Rīgā, 1937. g. 27. augustā. Tiesu izpild. A. Grīnfelds.

Rīgas apgabalt. Rīgas pilsētas 2. iec. tiesu izpild. Aleksandrs Grīnfelds (kanceleja Rīgā, Dzirnava ielā 39, 3. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) a/s Latvijas kredītbankas un Mazrūpnieku un amatnieku krājaizdevu sabiedrības 1937. g. 6. novembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Jāņa Harvarāta nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgā, Bīķernieku ceļā Rīgas pilsētas 5. hipot. iecirknī, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 669. num. (78. grupa, 184. grunts) un sastāv no pilsētas dzimtsrentes gruntsgabala ar ēkām un piedurumiem;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3100,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 12.900,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 310,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērst šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpild. kanceleijā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 18303 Rīgā, 1937. g. 30. augustā. Tiesu izp. A. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 6. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Tērbatas ielā 7, pārdos 2. publiskā izsolē Marijas Zvīgznes traukus, dzelzs preces u. c., kas novērtētas par Ls 8905,79.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 28. augustā. 2073. l. 18197z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 7. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Blaumana ielā 12 pārdos publiskā izsolē Artura Buša mēbeles, kas novērtēt. par Ls 350,—.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 28. augustā. 2073. l. 18197z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 7. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Blaumana ielā 12 pārdos publiskā izsolē Artura Buša mēbeles, kas novērtēt. par Ls 350,—.

Rīgas apgabalt. Rīgas pilsētas 2. iec. tiesu izpild. Aleksandrs Grīnfelds (kanceleja Rīgā, Dzirnava ielā 39, 3. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Rīgas hipotēku biedrības Ls 3017,77 ar proc. prasības piedziņai 1938. g. 5. martā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Harvarāta nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgā, Bīķernieku ceļā Rīgas pilsētas 5. hipot. iecirknī, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 669. num. (78. grupa, 184. grunts) un sastāv no pilsētas dzimtsrentes gruntsgabala ar ēkām un piedurumiem;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3100,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 12.900,—;

4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 310,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērst šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 18303 Rīgā, 1937. g. 30. augustā. Tiesu izp. A. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 10. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 32, pārdos publiskā izsolē Eliasa Seveloviča mēbeles, kas novērtētas par Ls 300,—.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 28. augustā. 2009. l. 18198z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 10. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 32, pārdos publiskā izsolē Eliasa Seveloviča mēbeles, kas novērtētas par Ls 300,—.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 18. augustā. 129. l. 18199z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabalt. Valmieras apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rūjienā, Raiņa ielā 4, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas un Alfreda Tīlta Ls 1027,52 prasību ar proc. un izdevumiem piedziņai 1937. g. 11. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Aimas Priede nekustamo īpašumu, kas atrodas Valkas apr. Omuļu pag., ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 3967. num. un sastāv no Omuļu muižas Jaun-Vīku 14a mājām, aptver 54,09 ha:

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 6500,—;

3) tam ir hipotēku parādi Ls 6100,—;

4) solītājiem jāiemaksā Ls 650,— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērst nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 1937. g. 25. augustā. 33. l. 18148 Tiesu izpild. A. Šterns.

Katlakalna pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. NP 013181/1174, ko šī pag. valde 1928. g. 3. janv. izdevusi Emīlijai Berkis, dzim. Ozols un 2) 46515. apšpicību, ko Rīgas kara apr. priekšn. 1928. g. 6. dec. izdevis Jānim Fridenfeldam. 179880

Rēznas pag. valde izsludina par nederīgiem nozaudēto 19. darba grāmatu, ko šī pag. valde 1932. g. izdevusi Jēliferijam Mastobocivam. 17983g

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 24. augustā. 2107. l. 18200z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 8. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., pārdos publiskā izsolē Donāta Broka obligāciju, kas novērtēta par Ls 2500,—.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 28. augustā. 2009. l. 18198z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iecirkņa tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rīgā, Cēsu ielā 7, 1. dz., paziņo, ka 1937. g. 10. septembrī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 32, pārdos publiskā izsolē Eliasa Seveloviča mēbeles, kas novērtētas par Ls 300,—.

Apskatīt pārdodamās mantas, ieskatīties mantu sarakstā un novērtējumā varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 18. augustā. 129. l. 18199z Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabalt. Valmieras apr. 2. iec. tiesu izpildītājs, kuŗa kanceleja ir Rūjienā, Raiņa ielā 4, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas un Alfreda Tīlta Ls 1027,52 prasību ar proc. un izdevumiem piedziņai 1937. g. 11. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesā, tiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Aimas Priede nekustamo īpašumu, kas atrodas Valkas apr. Omuļu pag., ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 3967. num. un sastāv no Omuļu muižas Jaun-Vīku 14a mājām, aptver 54,09 ha:

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 6500,—;

3) tam ir hipotēku parādu nav;

4) solītājiem jāiemaksā Ls 704,— drošības naudas — novērtējuma desmitā daļa un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērst nekustamā īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 1937. g. 25. augustā. 33. l. 18148 Tiesu izpild. A. Šterns.

